

С министерска заповед 2820 от 14. 08. 1934 г. селото е преименувано на *Гергевец*. Жителите му са настояли да получи това име във връзка с предаване, според което, когато се разсипало старото село Гергевец, сега местност в Сливенско землище, част от жителите му се преселили в *Аладаглий*.

През османския период селото е в Сливенска каза. След Освобождението е в Сливенска околия, Самуиловска община.

В миналото населението е било смесено – българи и турци. През 1859 г. френският географ и пътешественик Поайе посочва наличие на 15 български и 3 мюсюлмански къщи с около 75 души. След Освобождението турците се изселват и на тяхно място идват заселници българи от околните села. Близостта му до Сливен, където жителите му могат да намерят препитание, дава своето отражение и миграционните процеси го засягат по-слабо. Броят на населението е със следната динамика: 1905 г. – 54 къщи, 304 души; 1926 г. – 73 сгради, 72 домакинства и 359 души; 1934 – 430 души; 1956 – 546; 1965 – 722; 1987 – 722; 2001 г. – 651, 2010 – 774 души.

Селото е електрифицирано и водоснабдено.

Читалището „Надежда” е основано през 1926 г. Няма черква.

В миналото основен поминък на населението е земеделие и скотовъдство, а по-късно овощарство, с преобладаващо отглеждане на праскови и зеленчуци. Масивите са напоявани от системата „Средна Тунджа”.

Землището на селото с площ 11,3 кв. км граничи със землищата на Сливен, Камен, Крушаре и Самуилово. То е равнинно с височина около 150 м над морското равнище. Само в североизточния му край е включена малка част от Каменските възвишения, достигащи височина 243 м. Почвите са алувиално-ливадни и канелено-горски.

Преобладават названията на местности на турски език.

ЖИ: *гѐргевец, гергевчанини, гѐргевка, гергевчанка, гѐргевци, гергевчани, гѐргевче*.

МИ: *Айранова кашла (Къшлата), Алчака, Аркарѝ йол, Артакларски път, Байра (Куш чукър, Кас тепѐ), Балталѝка (Балталѝците), Белбѐра, Бозалѝка, Бояновото, Вѝлча поляна, Вѝрвището, Гѐргевец (Аладаглий), Гѐргювска гора, Гермѝ тарла (Гермѝята), Гиндовото (Гиндата), Голямата трѝнка, Гѐрната махала, Гѐрния балталѝк, Гѐрния бозалѝк, Гѐрния орман, Гючмѝнска корѝя, Гючмѝнски път, Гючмѝя, Даг гьолджук, Джамѝ тарла (Джамѝята), Диш будак, Дѐлната корѝя, Домуз гьолджук (Домузлук), Домуз орман, Драката, Дрѝвите, Държѝвната гора (Държѝвното), Дѝдоиванов дѝпсиз (Дѝдоивановото), Ёкилика, Жѐралията, Кавѝк дерѐ, Казлача, Кайрѝяка, Кашла тарла, Кепѝнка, Кас тепѐ, Клисѐ дерѐ, Клисѐ кору, Коз бунѝр, Корѝнището, Крѝставо полѐ, Крушѝка (Крушките), Кузмански гроб, Куру Тунджа, Куш чукър, Кър тарла, Лисѝчи дѝпки, Мезарлѝка, Мерѝта, Могѝлите, Мѝсова корѝя, Нѝво сѐло, Пѝрцѝлите, Под корѝята, Под сѐло, Полянките, Рѝсчова корѝя (Рѝйчова корѝя), Сазлѝка, Сарѝ казѝл, Суваѝта, Султанската трѝнка,*